

DEAN
KORONTZ

№ 1 ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΤΩΝ *NEW YORK TIMES*
ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΑΠΟ 450.000.000 ΑΝΤΙΤΥΠΑ
ΣΕ 38 ΓΛΩΣΣΕΣ

ΤΥΦΛΗ
ΩΡΙΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: THE SILENT CORNER
Από τις Εκδόσεις Bantam Books, Νέα Υόρκη 2017

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Τυφλή γωνία**

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Dean Koontz

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Γιώργος Μπαρουξής

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Μαρία Σεβαστιάδου

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Jaya Miceli

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Βάσω Βύρρα

© Dean Koontz, 2017

© Εξωφύλλου: Penguin Random House LLC., 2017

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2018

Πρώτη έκδοση: Ιούνιος 2018

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-2571-9

Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-2572-6

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Έδρα: Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση

Βιβλιοπωλείο: Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα

Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Head Office: 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Bookstore: 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

DEAN KOONTZ

ΤΥΦΛΗ
ΓΩΝΙΑ

*Μετάφραση:
Γιώργος Μπαρονξής*

Στην Γκέροντα. Με συγκλονίζεις.

*Τα μεγαλύτερα βήματα προόδου του πολιτισμού...
σχεδόν καταστρέφουν τις κοινωνίες στις οποίες συντελούνται.*

ΑΛΦΡΕΝΤ ΝΟΡΘ ΓΟΥΑΪΤΧΕΝΤ

*Κοιτάζω κάτω όλη αυτή τη σφηκοφωλιά ή τη μελισσοκνυπέλη
... και βλέπω να απλώνουν κερύ και να φτιάχνουν μέλι
και να βράζουν δηλητήριο και να πνίγονται από το θειάφι.*

ΤΟΜΑΣ ΚΑΡΛΑΪΛ, *Sartor Resartus*

Τυφλή γωνία: Εκείνοι που είναι αληθινά εκτός συστήματος και δεν μπορούν να εντοπιστούν με καμία τεχνολογία, αλλά, παρ' όλα αυτά, μπορούν να κινούνται ελεύθερα και να χρησιμοποιούν το Διαδίκτυο λέγεται ότι βρίσκονται στην «τυφλή γωνία».

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΜΕ ΣΥΓΚΛΟΝΙΖΕΙΣ

Η ΤΖΕΪΝ ΧΟΚ ξύπνησε μέσα σ' ένα σκοτεινό δροσερό δωμάτιο και για μια στιγμή δε θυμόταν πού είχε κοιμηθεί, μόνο πως ήταν σ' ένα ημίδιπλο ή διπλό κρεβάτι, όπως πάντα, κι ότι το πιστόλι της ήταν κάτω από το μαξιλάρι όπου θα ακουμπούσε το κεφάλι του συντρόφου της αν δεν ταξίδευε μόνη. Το μουγκρητό των μηχανών ντίζελ και το βουητό ελαστικών από νταλίκες τής θύμισε πως βρισκόταν σε μοτέλ κοντά στη διαπολιτειακή οδό και ήταν... Δευτέρα.

Το ρολόι του κομοδίνου ανακοίνωνε με τον απαλό πράσινο ψηφιακό φωτισμό του το κακό, αλλά όχι ασυνήθιστο νέο πως ήταν 4:15 το πρωί, πολύ νωρίς για να έχει συμπληρώσει οχτώ ώρες ύπνου και πολύ αργά για να ελπίζει ότι θα μπορούσε να κοιμηθεί και πάλι.

Έμεινε ξαπλωμένη για λίγο. Σκεφτόταν αυτά που είχε χάσει. Είχε υποσχεθεί στον εαυτό της να πάψει να αναμασά το σκληρό παρελθόν. Το σκεφτόταν λιγότερο τώρα, κάτι το οποίο θα μπορούσε να θεωρήσει πρόοδο αν πρόσφατα η σκέψη της δεν είχε αρχίσει να στρέφεται σ' αυτά που μπορεί να έχανε ακόμα.

Πήρε μιαν αλλαξιά ρούχα και το περίστροφο και πήγε στο μπάνιο. Έκλεισε την πόρτα και την ασφάλισε με μια καρέκλα που είχε πάρει από την κρεβατοκάμαρα όταν έπιασε το δωμάτιο το προηγούμενο βράδυ.

Στη γωνία πάνω από τον νιπτήρα, οι ακτίνες και οι σπείρες ενός ιστού αράχνης κάλυπταν μια περιοχή μεγαλύτερη από το χέρι της. Όταν είχε πέσει για ύπνο στις έντεκα, η μόνη τροφή που

κρεμόταν μέσα στο δίχτυ ήταν μια νυχτοπεταλούδα που πάλευε να ξεφύγει. Στη διάρκεια της νύχτας είχε απομείνει μόνο το κέλυφος της, το κούφιο σώμα διάφανο, τα φτερά γυμνά από τη βελούδινη σκόνη τους, εύθραυστα και τσακισμένα. Η παχουλή αράχνη παρακολουθούσε τώρα δύο ψαλίδες που είχε πιάσει, πιο ισχνή λεία, αν και γρήγορα θα κατέληγε και κάποιος άλλος μεζές στο αραχνοῦφαντο σφαγείο.

Έξω, το φως από μια λάμπα ασφαλείας χρύσωσε το θαμπό τζάμι στο μικρό ανακλινόμενο παράθυρο του μπάνιου, από το οποίο δε θα χωρούσε να περάσει ούτε μικρό παιδί. Οι διαστάσεις του δε θα επέτρεπαν ούτε στην ίδια να ξεφύγει σε περίπτωση κινδύνου.

Η Τζέιν ακούμπησε το πιστόλι στο κατεβασιμένο κάλυμμα της τουαλέτας και άφησε την πλαστική κουρτίνα ανοιχτή όσο έκανε ντους. Το νερό ήταν πιο ζεστό απ' όσο περίμενε για ένα μωτέλ δύο αστέρων κι έδωξε τη συσσωρευμένη κούραση από μυσ και κόκαλα, αν και δεν έμεινε από κάτω του όσο θα ήθελε.

2

ΚΟΥΒΑΛΟΥΣΕ ΤΟ ΟΠΛΟ σε μια ειδική θήκη που κρεμόταν από τον ώμο της με ιμάντα από σουέτ με περιστρεφόμενες συνδέσεις και είχε υποδοχή για εφεδρικό γεμιστήρα. Το περίστροφο κρεμόταν ακριβώς κάτω από το αριστερό της χέρι, σε μια βαθιά θέση η οποία το έκρυβε τελείως κάτω από τα ειδικά ραμμένα σπορ σακάκια της.

Εκτός από τον εφεδρικό γεμιστήρα που ήταν στερεωμένος στη θήκη, είχε άλλους δύο στις τσέπες του σακακιού, συνολικά σαράντα σφαίρες μετρώντας κι αυτές μέσα στο όπλο.

Μπορεί να ερχόταν η μέρα που οι σαράντα σφαίρες δε θα ήταν αρκετές. Δεν είχε πια υποστήριξη, δεν υπήρχε κάποια ομα-

δα σ' ένα βαν πίσω από τη γωνία που θα τη βοηθούσε αν όλα πήγαιναν στραβά. Εκείνες οι μέρες είχαν τελειώσει προς το παρόν, αν όχι για πάντα. Δεν μπορούσε να εξοπλιστεί για αιώνια μάχη. Σε οποιαδήποτε κατάσταση, αν οι σαράντα σφαίρες δεν ήταν αρκετές, δε θα ήταν ούτε οι ογδόντα ούτε οι οχτακόσιες. Δεν ξεγελούσε τον εαυτό της ως προς τις ικανότητες και την αντοχή της.

Πήγε τις δύο βαλίτσες της στο Ford Escape, τις έβαλε πίσω και κλείδωσε το αμάξι.

Ο ήλιος δεν είχε ανατείλει ακόμη, αλλά πρέπει να είχε γίνει κάποια ηλιακή έκλαμψη, επειδή το ασημένιο φεγγάρι που χαμήλωνε στη δύση αντανakλούσε τόσο πολύ φως, ώστε οι σκιές από τους κρατήρες του είχαν χαθεί. Δεν έμοιαζε με στερεό αντικείμενο, αλλά με μια τρύπα στον νυχτερινό ουρανό, απ' όπου περνούσε ένα καθαρό και επικίνδυνο φως από ένα άλλο σύμπαν.

Στο γραφείο του μοτέλ επέστρεψε το κλειδί του δωματίου. Ο τύπος με το ξυρισμένο κεφάλι και το γενάκι πίσω από τον πάγκο τη ρώτησε αν ήταν όλα εντάξει στο δωμάτιο, σχεδόν σαν να τον ένοιαζε σ' αλήθεια. Κόντευε να του πει: *Με όλα αυτά τα ζώφια που έχετε, φαντάζομαι ότι πολλοί πελάτες σας θα είναι εντομολόγοι.* Αλλά δεν ήθελε να του αφήσει μια πιο αξέχαστη ανάμνησή της από αυτήν που σίγουρα είχε σχηματίσει ήδη όταν τη φανταζόταν γυμνή. Του απάντησε με ένα «Ναι, εντάξει» και γύρισε κι έφυγε.

Όταν έπιασε το δωμάτιο, είχε πληρώσει με μετροητά προκαταβολικά, κι όταν της ζήτησε ταυτότητα, του είχε δώσει ένα από τα πλαστά διπλώματα οδήγησης, σύμφωνα με το οποίο είχε βγει μόλις από το κτίριο η Λούσι Έιμς από το Σακραμέντο.

Κάμποσα ιπτάμενα σκαθάρια κάποιου είδους κροτάλιζαν μέσα στους μεταλλικούς κώνους των φωτιστικών στην οροφή του σκεπαστού υπαίθριου διαδρόμου, και οι μεγεθυμένες σκιές των ποδιών τους χόρρευαν στο φωτισμένο τσιμέντο στο δάπεδο.

Καθώς πήγαινε στο εστιατόριο δίπλα, που ήταν μέρος του μοτέλ, αντιλήφθηκε τις κάμερες ασφαλείας, αλλά δεν τις κοίταξε. Η παρακολούθηση ήταν κάτι που δεν μπορούσες πλέον να αποφύγεις.

Οι μοναδικές κάμερες που μπορούσαν να την καταστρέψουν ήταν εκείνες σε αεροδρόμια, σιδηροδρομικούς σταθμούς και τα παρόμοια, οι οποίες ήταν συνδεδεμένες με υπολογιστές που έτρεχαν υπερσύγχρονο λογισμικό αναγνώρισης προσώπων σε πραγματικό χρόνο. Οι μέρες των αεροπορικών πτήσεων είχαν τελειώσει γι' αυτήν. Πήγαινε παντού με αυτοκίνητο.

Όταν άρχισαν όλα αυτά, ήταν φυσική ξανθιά με μακριά μαλλιά. Τώρα ήταν μελαχρινή, με τα μαλλιά της κομμένα πιο κοντά. Τέτοιες αλλαγές δεν απέτρεπαν την αναγνώριση προσώπου αν σε κυνηγούσαν. Εξαιρώντας την περίπτωση μιας μεταμφίεσης που επίσης θα τραβούσε ανεπιθύμητη προσοχή, δεν μπορούσε να κάνει πολλά πράγματα για να αλλάξει το σχήμα του προσώπου της ή τις πολλές μοναδικές λεπτομέρειες των χαρακτηριστικών της ώστε να μην μπορεί να την αναγνωρίσει το λογισμικό.

3

ΟΜΕΛΕΤΑ ΜΕ ΤΡΙΑ αυγά και τυρί, διπλή μερίδα μπέικον, λουκάνικα, ξέτρα βούτυρο για το ψωμί, όχι τηγανητές πατάτες, καφέ αντί για οργανικό χυμό. Ζούσε με πρωτεΐνες, ενώ οι πολλοί υδατάνθρακες έκαναν αργοκίνητα τα πόδια και το μυαλό της. Δεν ανησυχούσε για το λίπος, επειδή θα έπρεπε να ζηήσει άλλες δύο δεκαετίες για να πάθει αρτηριοσκλήρωση.

Η σερβιτόρα έφερε να της γεμίσει πάλι το φλιτζάνι με καφέ. Ήταν τριαντάρα, με μια ομορφιά σαν ξεθωριασμένο λουλούδι, πολύ χλωμή και πολύ αδύνατη, λες και η ζωή τη λέπτυνε και την άσπριζε μέρα με τη μέρα. «Τα 'μαθες για τη Φιλαδέλφεια;»

«Τι έγινε πάλι;»

«Κάτι τρελόι έπεσαν με ένα ιδιωτικό τζετ σ' έναν μποτιλιαρισμένο δρόμο, τέσσερις λωρίδες αμάξια κολλημένα προφυλακτήρα με προφυλακτήρα. Είπαν στην τηλεόραση ότι το ρεξερβούα

του τζετ πρέπει να ήταν γεμάτο καύσιμα. Ενάμισι χιλιόμετρο δρόμος να καίγεται, μια γέφυρα γκρεμίστηκε, αυτοκίνητα και φορτηγά τινάχτηκαν στον αέρα, με αυτούς τους φουκαράδες παγιδευμένους μέσα. Φρίκη. Έχουμε μια τηλεόραση στην κουζίνα. Να μην αντέχεις να κοιτάξεις. Λένε ότι το κάνουν για τον Θεό, αλλά έχει μπει ο Διάβολος μέσα τους. Πού θα πάει αυτή η κατάσταση;»

«Δεν ξέρω», απάντησε η Τζέιν.

«Νομίζω ότι κανένας δεν ξέρει».

«Έτσι νομίζω κι εγώ».

Η σερβιτόρα γύρισε στην κουζίνα, και η Τζέιν τέλειωσε το πρωινό της. Αν αφήνες τις ειδήσεις να σου χαλάσουν την όρεξη, δε θα υπήρχε μέρα που να μπορείς να φας.

4

ΤΟ ΜΑΥΡΟ Ford Escape έδειχνε ένα συνηθισμένο αυτοκίνητο, αλλά έκρυβε μυστικά κάτω από το καπό, που του επέτρεπαν να ξεφεύγει από οποιοδήποτε όχημα της αστυνομίας.

Πριν από δύο εβδομάδες, η Τζέιν είχε πληρώσει μετρητά για το Ford στο Νογκάλες της Αριζόνα, που ήταν ακριβώς απέναντι από το Νογκάλες του Μεξικού από την άλλη μεριά των συνόρων. Το αμάξι είχε κλαπεί στις Ηνωμένες Πολιτείες, και αφού του χτύπησαν καινούργιους αριθμούς κινητήρα και του αύξησαν την ιπποδύναμη στο Μεξικό, το έφεραν πάλι στις Ηνωμένες Πολιτείες για να το πουλήσουν. Η έκθεση του πωλητή στεγαζόταν σε κάμποσους στάβλους σ' ένα πρώην ράντσο με άλογα. Δε διαφήμιζε ποτέ τα προϊόντα του και δεν έκοβε ποτέ αποδείξεις ούτε πλήρωνε φόρους. Η Τζέιν τού ζήτησε και της έβαλε πινακίδες Καναδά με εγγυημένη νόμιμη άδεια κυκλοφορίας από το Τμήμα Μηχανοκίνητων Οχημάτων της επαρχίας της Βρετανικής Κολομβίας.

Όταν χάραξε, βρισκόταν ακόμα στην Αριζόνα, ακολουθώντας

τη Διαπολιτειακή Οδό 8 με κατεύθυνση προς τα δυτικά. Η νύχτα χλώμιασε, και καθώς ο ήλιος ανέβαινε αργά από τον ορίζοντα πίσω της, τα ψηλά θυσανωτά σύννεφα μπροστά της έγιναν ροζ και μετά σκούρυναν σ' ένα κοραλλί χρώμα, ενώ τον ουρανό διέτρεχε μια σειρά από αποχρώσεις του γαλάζιου, που γίνονταν όλο και πιο έντονες.

Μερικές φορές, στα μεγάλα ταξίδια ήθελε μουσική. Μπαχ, Μπετόβεν, Μπραμς, Μότσαρτ, Σοπέν, Λιστ. Σήμερα το πρωί προτιμούσε τη σιωπή. Με τη διάθεση που είχε, ακόμα και η καλύτερη μουσική θα της ακουγόταν παράφωνη.

Εξήντα πέντε χιλιόμετρα μετά την ανατολή πέρασε τα πολιτειακά σύνορα και μπήκε στη νότια Καλιφόρνια. Μέσα στην επόμενη ώρα, τα ψηλά λευκά χνουδωτά σύννεφα χαμήλωσαν, πύκνωσαν και γκριζαραν και μετατράπηκαν σε σωρείτες. Έπειτα από μία ώρα, ο ουρανός είχε γίνει πιο σκοτεινός, βαρύς, απειλητικός.

Κοντά στη δυτική περιμέτρο του Εθνικού Δρυμού του Κλίβελαντ βγήκε από τη διαπολιτειακή οδό στην πόλη του Αλπάιν, όπου ζούσε ο στρατηγός Γκόρντον Λάμπερτ με τη γυναίκα του. Το προηγούμενο βράδυ, η Τζέιν είχε συμβουλευτεί έναν από τους παλιούς, αλλά ακόμα χρήσιμους Οδηγούς Τόμας, έναν άτλαντα με χάρτες δεμένο με σπιράλ. Ήταν σίγουρη ότι ήξερε πώς να βρει το σπίτι.

Μια από τις πολλές τροποποιήσεις που είχαν κάνει στο Ford Escape στο Μεξικό ήταν να του αφαιρέσουν όλο το σύστημα του GPS, μαζί με τον πομποδέκτη που επέτρεπε τον συνεχή εντοπισμό της θέσης του με δορυφόρο κι άλλα μέσα. Δεν είχε νόημα να είσαι εκτός συστήματος αν το αμάξι σου συνδέεται ασύρματα με το δίκτυο και μπορούν να το παρακολουθούν ανά πάσα στιγμή.

Παρόλο που η βροχή είναι εξίσου φυσική με τη λιακάδα, παρόλο που η φύση λειτουργεί χωρίς προθέσεις, η Τζέιν διέκρινε κακεντρέχεια στην καταιγίδα που πλησίαζε. Τελευταία, η αγάπη της για τον φυσικό κόσμο είχε δοκιμαστεί μερικές φορές από μια αίσθηση –παράλογη ίσως, αλλά βαθιά– πως η φύση συνεργούσε δόλια με την ανθρωπότητα σε ανόσιες και καταστροφικές επιχειρήσεις.

5

ΣΤΟ ΑΛΠΑΪΝ ΖΟΥΣΑΝ δεκατέσσερις χιλιάδες ψυχές, από τις οποίες ένα ποσοστό σίγουρα πίστευε στη μοίρα. Ανάμεσά τους υπήρχαν λιγότερα από τριακόσια άτομα που ανήκαν στη φυλή Βιέχας των Ινδιάνων Κουμιάι, οι οποίοι λειτουργούσαν το ομώνυμο *Καζίνο Βιέχας*. Η Τζέιν δεν ενδιαφερόταν για τα τυχερά παιχνίδια. Η ζωή ήταν μια συνεχής ζαριά λεπτό προς λεπτό, κι αυτός ήταν όλος ο τζόγος που μπορούσε να διαχειριστεί.

Η κεντρική εμπορική περιοχή της πόλης, γεμάτη πεύκα και βελανιδιές, ήταν γραφική, σαν παλιά πόλη των πιονιέρων. Μερικά κτίρια ήταν όντως από την εποχή του Φαρ Ουέστ, ενώ άλλα, πιο πρόσφατης κατασκευής, πιθήκιζαν αυτό το στιλ με διάφορους βαθμούς επιτυχίας. Τα καταστήματα με αντίκες, οι γκαλερί, τα καταστήματα δώρων και τα εστιατόρια έδειχναν ότι υπήρχε τουρισμός όλο τον χρόνο, προτού λειτουργήσει ακόμα το καζίνο.

Το Σαν Ντιέγκο, η όγδοη μεγαλύτερη πόλη της χώρας, απείχε περί τα πενήντα χιλιόμετρα οριζοντίως και γύρω στα πεντακόσια πενήντα μέτρα καθέτως λόγω του υψόμετρου. Όταν έχεις τουλάχιστον ένα εκατομμύριο ανθρώπους να ζουν κοντά κοντά μεταξύ τους, ένα σημαντικό ποσοστό θα θέλει να ξεφύγει από την κυψέλη πηγαίνοντας σε κάποιο λιγότερο πολύβουο μέρος.

Το σπίτι των Λάμπερτ είχε λευκή ξύλινη επένδυση και μαύρα παντζούρια. Βρισκόταν στην άκρη του Αλπαίν, σε μια έκταση περίπου δύο στρεμμάτων, με ξύλινο φράχτη μπροστά και μια βεράντα με ψάθινες καρέκλες. Η σημαία ήταν υψωμένη σ' ένα κοντάρι στη βορειανατολική γωνία του σπιτιού, με το κόκκινο και λευκό ύφασμα να ανεμίζει στον αέρα και το τετράγωνο με τα πενήντα αστέρια να είναι τεντωμένο σε πλήρη ανάπτυξη με φόντο τον σκούρο, συννεφιασμένο ουρανό.

Το όριο ταχύτητας των σαράντα χιλιομέτρων επέτρεψε στην Τζέιν να περάσει αργά μπροστά από το σπίτι δίχως να φαίνεται ότι το περιεργάζεται. Δεν είδε τίποτα το ασυνήθιστο. Αν, όμως, υποψιάζονταν ότι μπορεί να ερχόταν εδώ λόγω του δεσμού ανά-

μεσα στην ίδια και στην Γκουίνεθ Λάμπερτ, θα φρόντιζαν να παραμείνουν αόρατοι.

Πέρασε άλλα τέσσερα σπίτια, και ύστερα ο δρόμος τέλειωσε σ' ένα αδιέξοδο. Η Τζέιν έστριψε εκεί και πάρακαρε το Escape στην άκρη του δρόμου, γυρισμένο προς την κατεύθυνση απ' όπου είχε έρθει.

Τα σπίτια ήταν χτισμένα σ' έναν λόφο που έβλεπε στη λίμνη Ελ Καπιτάν. Η Τζέιν ακολούθησε ένα κατηφορικό μονοπάτι που περνούσε μέσα από ένα δάσος και στη συνέχεια κατέβαινε μιν αδεντροη πράσινη πλαγιά με μίσχανθους, που θα γίνονταν χρυσοί σαν σιτάρι έως τα μέσα του καλοκαιριού. Στην παραλία άρχισε να περπατάει προς τον νότο κοιτάζοντας τη λίμνη, που έδειχνε ταυτόχρονα ήρεμη και ταραγμένη καθώς τα ανώμαλα σχήματα των σύννεφων αντικατοπτρίζονταν στη γαλήνια επιφάνειά της, θυμίζοντας τσαλακωμένα άπλυτα ρούχα. Εξέτασε με την ίδια προσοχή τα σπίτια αριστερά της, κοιτάζοντάς τα ένα ένα σαν να τα θαύμαζε.

Οι φράχτες έδειχναν ότι τα οικόπεδα καταλάμβαναν μόνο τις ισοπεδωμένες εκτάσεις στην κορυφή του λόφου. Ο λευκός φράχτης που είχε δει στην πρόσοψη του σπιτιού των Λάμπερτ περικύκλωνε όλο το σπίτι.

Συνέχισε περνώντας πίσω από δύο ακόμα σπίτια προτού επιστρέψει στο σπίτι των Λάμπερτ και αρχίσει να ανεβαίνει την πλαγιά. Η πίσω καγκελόπορτα είχε ένα απλό μηχανοκίνητο μάνταλο.

Έκλεισε την αυλόπορτα πίσω της και κοίταξε τα παράθυρα. Οι κουρτίνες ήταν παραμερισμένες και τα στόρια σηκωμένα, για να μπαίνει στο σπίτι όσο το δυνατόν περισσότερο από το γκριζοφως της μέρας. Δεν είδε κανέναν να κοιτάζει έξω στη λίμνη ή να την παρακολουθεί.

Έχοντας αποφασίσει τώρα να προχωρήσει, ακολούθησε τον φράχτη περνώντας δίπλα από το σπίτι. Καθώς τα σύννεφα κατέβαιναν ακόμα πιο χαμηλά και η σημαία πλατάγιζε στον αέρα, ο οποίος έφερε μιν αμυδρή μυρωδιά από τη βροχή που ερχόταν ή ίσως από το νερό της λίμνης, η Τζέιν ανέβηκε τα σκαλοπάτια της βεράντας και χτύπησε το κουδούνι.

Έπειτα από μια στιγμή άνοιξε την πόρτα μια λεπτή όμορφη γυναίκα γύρω στα πενήντα. Φορούσε τζιν, πουλόβερ και μια ποδιά έως το γόνατο, διακοσμημένη με φράουλες φτιαγμένες με το βελονάκι.

«Η κυρία Λάμπερτ;» ρώτησε η Τζέιν.

«Ναι;»

«Υπάρχει κάτι που μας δένει κι ελπίζω να μπορώ να το επικαλεστώ».

Η Γκουίνεθ Λάμπερτ την κοίταξε με ένα μισοχαμόγελο και ύψωσε ερωτηματικά τα φρύδια.

«Παντρευτήκαμε και οι δύο πεζοναύτες».

«Ναι, αυτό σίγουρα μας δένει. Πώς μπορώ να σε βοηθήσω;»

«Είμαστε, επίσης, και οι δύο χήρες. Και πιστεύω ότι φταίνε οι ίδιοι άνθρωποι γι' αυτό».

6

Η ΚΟΥΖΙΝΑ ΜΥΡΙΖΕ εσπεριδοειδή. Η Γκουίνεθ Λάμπερτ έψηνε μάφιν με μανταρίνια και σοκολάτα σε τέτοια ποσότητα και με τέτοια αφοσίωση, που δεν μπορούσες παρά να συμπεράνεις ότι προσπαθούσε να απασχοληθεί με κάτι ως άμυνα απέναντι στις πιο οδυνηρές αιχμές της θλίψης της.

Επάνω στους πάγκους υπήρχαν εννιά πιατέλες, καθεμιά με μισή ντουζίνα ψημένα μάφιν σκεπασμένα με πλαστική μεμβράνη, που σίγουρα θα πήγαιναν στους γείτονες και στους φίλους της. Μια δέκατη πιατέλα με μάφιν ακόμα ζεστά ήταν επάνω στο τραπέζι, ενώ άλλη μία παρτίδα φούσκωνε τέλεια μέσα στον φούρνο.

Η Γκουίν ήταν μια από κείνες τις εντυπωσιακές αριστοτέχνισσες της κουζίνας που δημιουργούσαν γευστικά θαύματα χωρίς εμφανείς συνέπειες. Δεν υπήρχαν βρόμικα μπολ και πιάτα στον

νεροχύτη ούτε αλεύρι στους πάγκους ούτε ψίχουλα ή άλλες βρομίες στο δάπεδο.

Η Τζέιν αρνήθηκε ένα μάφιν, αλλά δέχτηκε μια κούπα με δυνατό σκέτο καφέ. Κάθισαν με την οικοδέσποινα στο τραπέζι η μια απέναντι στην άλλη, με τον αρωματικό αχνό να υψώνεται τεμπέλικα από τον πλούσιο καφέ μπροστά τους.

«Είπες ότι ο Νικ σου ήταν αντισυνταγματάρχης;» ρώτησε η Γκουίν.

Η Τζέιν είχε χρησιμοποιήσει το πραγματικό της όνομα. Η σύνδεση ανάμεσα στην ίδια και στην Γκουίν απαιτούσε να παραμείνει κρυφή αυτή η επίσκεψη. Υπό αυτές τις συνθήκες, αν δεν μπορούσε να εμπιστευτεί τη γυναίκα ενός πεζοναύτη, δεν μπορούσε να εμπιστευτεί κανέναν.

«Συνταγματάρχης», τη διόρθωσε η Τζέιν. «Φορούσε τον ασημένιο αετό».

«Στα τριάντα δύο του; Με τέτοια φόρα, θα γινόταν στρατηγός».

Ο σύζυγος της Γκουίν, ο Γκόρντον, ήταν αντιστράτηγος, τρία αστέρια, έναν βαθμό κάτω από το ανώτατο αξίωμα του σώματος.

«Ο Νικ είχε πάρει τον Ναυτικό Σταυρό κι ένα Μετάλλιο Διακεκριμένης Αμυντικής Υπηρεσίας, συν έναν σωρό άλλα πράγματα – όλο το στήθος του ήταν γεμάτο διακριτικά». Ο Ναυτικός Σταυρός ήταν ένα βήμα κάτω από το Μετάλλιο Τιμής. Ο Νικ ήταν από φυσικού του μετριόφρων και δε μιλούσε ποτέ για τα μετάλλια και τις τιμητικές διακρίσεις του, αλλά μερικές φορές η Τζέιν αισθανόταν την ανάγκη να καυχηθεί για τις επιτυχίες του, να επιβεβαιώσει πως ο Νικ είχε υπάρξει πραγματικά και πως η ύπαρξή του είχε κάνει τον κόσμο καλύτερο. «Τον έχασα πριν από τέσσερις μήνες. Ήμαστε παντρεμένοι έξι χρόνια».

«Γλυκιά μου», είπε η Γκουίν, «πρέπει να παντρευτήκες παιδί».

«Κάθε άλλο. Στα είκοσι ένα μου. Ο γάμος έγινε μία εβδομάδα αφότου αποφοίτησα από το Κουάντικο και μπήκα στο FBI».

Η Γκουίν την κοίταξε έκπληκτη. «Είσαι FBI;»

«Ναι, αλλά δεν ξέρω αν θα γυρίσω ποτέ πίσω. Τώρα είμαι με άδεια. Γνωριστήκαμε όταν ο Νικ είχε αποσπαστεί στη Διοίκηση Ανάπτυξης Μάχης του Σώματος Πεζοναυτών στο Κουάντικο. Δε

μου κόλλησε αυτός, αναγκάστηκα να του κολλήσω εγώ. Ήταν το ομορφότερο πλάσμα που είχα δει ποτέ και είμαι πεισματάρη σαν μουλάρη όταν θέλω κάτι». Ξαφνιάστηκε και η ίδια όταν η καρδιά της σφίχτηκε κι έσπασε η φωνή της. «Αυτοί οι τέσσερις μήνες μού φαίνονται μερικές φορές σαν τέσσερα χρόνια... και ύστερα σαν μόλις τέσσερις ώρες». Ξαφνικά συνειδητοποίησε ταραγμένη πόσο αναίσθητο ήταν αυτό που είχε πει. «Να πάρει, με συγχωρείς... Η δική σου απώλεια είναι πιο πρόσφατη από τη δική μου».

Η Γκουίν παραμέρισε τη συγγνώμη της με μια κίνηση του χεριού, με τα μάτια της βουρκωμένα. «Το '83», είπε, «έναν χρόνο μετά τον γάμο μας, ο Γκόρντι ήταν στη Βηρυτό όταν τρομοκράτες ανατίναξαν τους στρατώνες των πεζοναυτών και σκότωσαν διακόσια είκοσι άτομα. Ήταν τόσο συχνά σε επικίνδυνα μέρη, που τον είχα φανταστεί να σκοτώνεται χίλιες φορές. Νόμιζα πως αυτό θα με προετοίμαζε να το αντιμετωπίσω αν μια μέρα κάποιος χτυπούσε την πόρτα με την επίσημη μπλε στολή και την ειδοποίηση ότι σκοτώθηκε. Αλλά δεν ήμουν προετοιμασμένη για... τον τρόπο με τον οποίο έγινε».

Σύμφωνα με τις ειδήσεις, ένα Σάββατο πριν από δυόμισι εβδομάδες, ενώ η γυναίκα του ήταν στο σουπερμάρκετ, ο Γκόρντον βγήκε από την πίσω καγκελόπορτα του φράχτη και κατέβηκε τη λοφοπλαγιά έως την όχθη της λίμνης. Κρατούσε ένα κοντόκαννο δίκαννο με λαβή πιστολιού. Κάθισε κοντά στο νερό με την πλάτη του ακουμπισμένη σ' ένα ανάχωμα της όχθης. Λόγω της κοντής κάννης, μπορούσε να φτάσει τη σκανδάλη. Κάποιοι που ήταν σε βάρκες στη λίμνη τον είδαν να αυτοπυροβολείται στο στόμα. Όταν γύρισε η Γκουίν από τα ψώνια, βρήκε τον δρόμο γεμάτο περιπολικά, την εξώπορτα του σπιτιού της ανοιχτή και τη ζωή της αλλαγμένη για πάντα.

«Σε πειράζει να σε ρωτήσω...;» είπε η Τζέιν.

«Πονάω, αλλά δεν έχω τσακίσει. Ρώτα».

«Υπάρχει περίπτωση να πήγε στη λίμνη μαζί με κάποιον;»

«Όχι, δεν υπήρχε κανένας. Η γειτόνισσα από το διπλανό σπίτι τον είδε να κατεβαίνει εκεί μόνος κρατώντας κάτι, αλλά δεν αντιλήφθηκε πως ήταν όπλο».

«Αυτοί από τις βάρκες που είδαν τι έγινε... ελέγχθηκαν όλοι;»
Η Γκουίν φάνηκε να απορεί. «Να ελεγχθούν για ποιο πράγμα;»
«Μπορεί ο σύζυγός σου να πήγε να συναντηθεί με κάποιον.
Μπορεί να πήρε το δίκαννο για προστασία.»

«Οπότε μπορεί να ήταν φόνος; Όχι, αυτό είναι αδύνατο...
Υπήρχαν τέσσερις διαφορετικές βάρκες στην περιοχή. Τουλάχιστον
στον μισή ντουζίνα άνθρωποι είδαν τι έγινε.»

Η Τζέιν δεν ήθελε να κάνει την επόμενη ερώτηση, επειδή μπορεί να φαινόταν σαν υπαινιγμός ότι ο γάμος των Λάμπερτ δεν πήγαινε καλά. «Ο σύζυγός σου... ο Γκόρντον, μήπως είχε κάποιο σύμπτωμα κατάθλιψης;»

«Ποτέ. Μερικοί δεν ξέρουν τι θα πει ελπίδα. Ο Γκόρντι ήταν δεμένος μαζί της σε όλη του τη ζωή, αισιόδοξος στο έπακρο.»

«Έτσι ήταν και ο Νικ», αποκρίθηκε η Τζέιν. «Κάθε πρόβλημα που αντιμετώπιζε ήταν μια πρόκληση. Και του άρεσαν οι προκλήσεις.»

«Τι έγινε, καλή μου; Πώς τον έχασες;»

«Έφτιαχνα φαγητό. Πήγε στην τουαλέτα. Όταν δεν ξαναβγήκε, πήγα και τον βρήκα καθισμένο στην μπανιέρα με τα ρούχα. Είχε μαζί του το μαχαίρι μάχης, το Ka-Bar, και είχε κάνει μια τομή στον λαιμό του τόσο βαθιά, που έκοψε την καρωτίδα.»

Έχω μεγάλη ανάγκη να πεθάνω.

Αυτές είναι οι ανατριχιαστικές λέξεις που αφήνει πίσω του ένας άντρας ο οποίος είχε τα πάντα στη ζωή του, αλλά επέλεξε να πεθάνει. Η χήρα του, η Τζέιν Χοκ, είναι αποφασισμένη να κάνει όλα όσα επιτάσσουν ο πόνος, ο φόβος και η οργή της: να ανακαλύψει την αλήθεια πάση θυσία.

Ο αριθμός των επιτυχημένων ανθρώπων που χαίρουν εκτίμησης και, παρ' όλα αυτά, οδηγούνται στην αυτοκτονία είναι ανεξήγητα υψηλός. Όταν η Τζέιν αναζητά το γιατί, βρίσκεται αντιμέτωπη με μια εφιαλτική πραγματικότητα, μια σκοτεινή συνωμοσία που απλώνει τα δίκτυα της σαν... ιστός αράχνης. Οι πανίσχυροι εχθροί της προσπατεύουν ένα μυστικό τόσο σημαντικό και τόσο τρομακτικό, ώστε δε διστάζουν να εξοντώσουν τους πάντες προκειμένου να το διατηρήσουν κρυφό. Αλλά η δύναμη και η παρουσία τους δεν αρκούν για να σταματήσουν μια γυναίκα που αποδεικνύεται εξίσου ψυχρή και αδίστακτη και οδηγείται από ένα μίσος που δεν μπορούν να κατανοήσουν. Επειδή είναι ένα μίσος γεννημένο από έρωτα.

***Μια καινούργια σειρά καταγιστικής δράσης,
μια νέα αξιοθαύμαστη ηρωίδα που ήρθε για να μείνει.***

ΔΕΙΤΕ ΕΛΘ
ΚΡΙΤΙΚΕΣ ΓΙΑ
ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ
www.psychogios.gr

ΚΩΔ. ΠΗΧ/ΣΗΣ: 19869

ΓΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΜΕ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ